

sis cum bile mixtis & obstructiones in venis meseraicis, concitantibus. Ad totius corporis depurationem & obstructionum reserationem & corroboracionem viscerum concoctioni inservientium, sequentia sunt ordinata.

℞. R. cich. Enul. fœnic. Garyo. a. ʒij. herb. abs. rom. card. b. cent. min. chamædr. cusc. meliss. adianti utr. a. p. j. fol. sen. l. f. ʒj. Rhab. El. ʒj. Agar. rec. tro. ʒj. Mech. al. ʒiβ. crem. Tart. ʒ4. cinnam. ʒi. gal. ʒ2. sem. anisi. ʒβ. f. sac. pro. ʒ. quart. vini & aq. cich. card. b. a. lb. β. alternis dieb. quart. β.

Interdum exh.

℞. Rhab. El. ʒiβ. R. Jalap. cremor. Tart. a. ʒβ. f. p. cum jusq. exh.

Felici successu.

℞. Sp. diagal. aromat. caryo. diacinnam. a. ʒi. dianisi. ʒβ. man. Chr. perl. ʒvi. sac. fini. ʒiij. fr. Tr. à pastu cum crustâ panis tosti vino irror. sumenda. ℥. sp. arom. caryo. ʒ4. diagal. ʒ2. diamb. ʒi. ol. stil. macis. gut. 4. sac. in aq. meliss. dil. ʒ4. f. R. Interdum sumpsit gut. v. vi. ol. stil. macis in jusq. Gall.

Permutatis vicibus.

℞. Cort. citri cond. ʒβ. conf. meliss. bor. a. ʒj. dianth. ʒvi. sp. latif. G. diamb. diamof. d. a. ʒj. sem. citri. ol. c. c. a. ʒβ. myrob. embl. condit. frag. lap. prec. omnium præp. a. ʒj. cum syr. cort. citri. f. El.

℞. Ladani. El. ʒβ. G. tacam. i ʒ. f. scutum stom. ext. alutę cum sindon. rub. interpass. Hisce fuit restituta.

De cordis angustia.

OBSERVAT.

Summo diluculo vocatus ad quandam mercatorem Ulm. offendi ipsum in lecto erectum sedentem, & querulum de ingenti pectoris angustia, cor quasi tenui filo pendulum, sibi moriendum dictitans, nisi subitaneum ad manus sit auxilium, exin & mihi concitatus angor mentis, ut in suspenso, quale iudicium de morbi genere ferendum, & quæ præsidia expedienda, conjectura oborta, id mali à corruptis vaporibus causari

capsulam cordis impetentibus, idcirco ad bezoartica refugium habendum ratus, ordinavi.

℞. Bezo. ori. ʒβ. marg. præp. gr. v. aq. card. b. bor. a. ʒi. M.

Desuper in lecto opertus, pro virium tolerantia sudaret, vix semihoræ spacio post, succedaneo sat largo sudore præter spem, liber ac immunis evasit ab omni languore.

Pro cerebro & ventriculo corrobor.

℞. Aq. stomach. ʒ2. Theriac. ceph. Lang.

turgescere, è contrario, Liene compresso, copiosum sanguinem ad ventriculum restagnare, & per vas breve effundi, deprahenderunt.

Cum illi agro obtigerit Epar scirrhodes, proin ineptum ad sanguinis laudabilis generationem: etli Lien colore sanguineo præditus, ut Vicarius esse in sanguine elaborando valeat, nec is inculparus genitus, quin serosior, fortassis etiam biliolior seu

acrior pronatus, tum suâ tenuitate fluxilis redditus, tum acredine stimulans Naturam (accidentibus etiam externis causis superius allegatis) ab eâ molestiâ se liberandam, nec desinens laceßere, dum totalis excretio facta, concurrente etiam imbecillitate facultatis retentricis, omnia temerè diffluere, permittentis, & fuga vacui.

De fastidio ciborum, insigni oris amarore.

OBSERVAT. I.

Xor Dn. M. Andreae Herrenschildii, Profess. Ulm. fastidio ciborum & insigni oris amarore molestata, reurgitante bile ad orificium ventriculi & appetitum evertente, diversis cholagogis exhibitis, etiam vino medicato laxat. sed absque fructu, suasi.

℞. R. cich. herb. absint. rom. card. b. a. m. j. cent. min. m. β. decoq. in vini & aq. cichor. a. menl. β. ad consump. 3. partis. Manè & vesperi ℥. β. cal.

Per dies aliquot continuando. Liberata. Exhibuisssem libenti animo Emeticum, sed nostrates, præsertim sexus feminei, ea averfantur.

OBSERVAT. II.

De sero totius capitis dolore cum vomitu.

Virgo 17. annorum filia civis Ulm. primarij, inopinato ingenti capitis dolore correpta, succedente vomitu enormi corruptorum humorum diu noctuque infestante, cum malum vix amplius tolerandum, mea requisita præsentia, percontanti de qualitate resectorum, respondit, in ventriculo acorem se sentire molestum, adesse inappetentiam, abs-

que ullâ siti. Exin suborta conjectura, ventriculum frigidâ affectum dystrasiâ, & ab ejus indigestione, ob præcedentes, in victus ratione, enormes excessus, tantam excrementiorum humorum saburram coacervatam. Quin ex impuro stomacho, copiâ pravorum vaporum sursum ad capitis regionem delatâ, atrocem cruciatum concitarit.

OBSERVAT. III.

De ventriculi mala dispositione, cum angore & ciborum fastidio.

Quædam Virgo sat diuturna inappetentia & ventriculi angustia ac compressione molestata, ut conjectura, in eo residere humores biliosos & pituitosos, nauseam concitant. Ordinatum:

℞. Gumm. Gamadr. ℥ss. syr. ros. sol. ℥vi. aq. cinnamo. borag. an. ℥j. M.

Sat copiosa materia cholericæ cum phlegmate mixta, vomitu reddita, & nihil per alvum excreta. Exin ab omni gravamine immunis evasit. Si conjectura in ventriculo & primis viis hæere viscosos humores,

qui agrè medicamento attrahenti cedunt, quin per emetica commodius averruncandi, tùm præferrem illud Gummi non præparatum cum sp. vitr. qui adimit vomitoriam ejus qualitatem. Et si ei vis insita vomitum provocandi, tamen suam operationem peragit non tantâ violentia, more aliorum emeticorum. Si desideras liber ac immunis esse à morbo, haud grave sit, aliquantulum medicamenti sustinere molestiam.

OBSERVAT. IV.

Cum ventriculus tam nauseabundus, ut vel jusculum gallinaceum ilicò rejiceret, insuper ipsius agræ Natura delicata & immorigera, remedia aliàs haud injucunda averfando, ut Medicus perplexus in ordinando. Ad revellendos vitiosos humores clyfma propositum, & obsequium præstitum.

℞. Herb. beton. malv. mercur. meliss. a.m. j. fl. chamo. melil. a.m. β. fem. anisi, fænic. car. an. ℥ss. dec. in aq. ad med. col. ℥. ℥viiij. dif. El. diacath. ℥vi. Hier. f. Gal. ℥iii. mel. Ros. sol. ℥ss. ol. amyg. dul. ℥ij. sal. parum f. cl.

Et si exterius & ventriculo & capiti, topica admota, sine tamen notabili levamine. Quo autem utriusque parti subvenirem, à meridie obtuli gut. viij. Elix. Propr. Parac. cum 2. cochl. jusc. Gall. cal. Id quidem, sed agrè retinuit, & brevî post levamen sensit, & subsequenti nocte, benè dormivit, postera matutina vindicata, in meliorem statû, vomitus remissit, dolor capitis recessit, & appetitus postliminio rediit, exin magna ego cura ac sollicitudine sum levatus.

OBSER-

OBSERVAT. V.

*Ad cachexiam dispositus abhorrens à medicamentis solertiâ**Medicâ restitutus.*

CUm quidem Serenifs. Archidux Austriacus in Alsatiâ, in adversam valetudinem incidisset, ad cachexiam dispositus, à diversis Medicis in cassum tractatus, tandem remediorum pertasus, ea averfatus, nullum amplius obsequium præstitit. Ne autem expers auxilii relinqueretur, salutari fraude cujusdam Medici Reinfeldensis, mira & memoratu digna solertia, in integrum est restitutus. Is inito pacto cum coquo, cui tradidit scatulam, pulvere ex tartaro concinnato, refertam, injungens,

eo loco salis, in omnibus illius cibariis condiendis, uteretur: eo aliquandiu procedente, cum alvus fluida reddita, Serenifs. Archidux dolum odorari cœpit, & inquisitione instituta, quid actitatum, illius Medici callidam machinationem cognovit, & cum Stratagema illud Medicum, felici auspicio cœptum, ad finem optatum deductum, ut Serenifs. Dom. ab omni morbosa dispositione liber ac immunis evaserit, Medicum illum ingenti ac planè regio munere, donavit.

OBSERVAT. VI.

De chronica abstinentiâ, à cibo & potu, causis potioribus.

Fortunius Licetus Philosophus eximius peculiarem tractatum, de diurnâ abstinentiâ, in lucem emisit, viginti septem Authorum opiniones diversas proponit, omnes ceu insufficientes refellit, tandem suam sententiam subjungit & statuit, æqualitatem & certam proportionem caloris nativi & humidi radicalis, communem esse causam. Si ista ratio locum haberet, tum illi abstinentes, à primâ statim nativitate, vel Infantia haud opus habuissent alimentis, hoc autem redarguit Expe-

rientia, quin in adultiori demum ætate, quidam à cibis sibi temperare cæperunt, & in aliquem morbum lapsi, edendi desiderium perdiderunt. Erit igitur causa morbosa, non à Natura insita. Dum homo sanus degit, totius corporis moles in perpetuo est fluore, quem calor insitus excitat, cum consimilis altera substantia, pro eâ, quæ defluxit, restituitur, successivè evaporaret ac dissiparetur corpus universum: ne autem id contingat, requiritur ejus, quod resolutum est, per assumpta alimen-

ta instaurationio. Sin verò more insolito, quidam diuturnam sustinuerunt inedia, quin causæ etiam haud vulgares reconditæ, rationi est consonum, quæ triplices mihi videntur, in Natura investigandæ, relictis hyperphysicis. Prima causa reputanda, humidum fixum ac stabile, quale pituita in vasis, vel solidâ substantiâ redundans, peculiari modo, disposita, calor in illa depascenda debilior, & iusta inter duo illa proportio in agendo & resistendo.

Secunda causa æstimanda, *στένωσις* pororum cutis angustia, oclusio seu constipatio. Cum enim cutetenus semper fiat per *ἀδύνησις* ac insensilem transpirationem, evacuatio, tantundem per alimentum ingestum reponendum, quantum effluxit, aliàs totum corpus contabesceret. Si nihil resolveretur, nulla foret assumendi alimenti necessitas. Cum nutritio nihil aliud sit, quam evacuatorum repletio. A ratione haud alienum, in quibusdam, talem humorem qui vim habeat narcoticam, per totum corporis habitum, dispersum, meatus omnes occludentem, & resolutionem prohibentem. Prout contigit Apolloniæ Schreieræ Helvetiæ, ultra septennium abstemiæ, cui totius corporis cutis ad eò insensibilis reddita, ut muscæ insidentes non perceperit. An huic meæ sententiæ adstipulatur, historia illa, de populis Lu-

comoris, ulterioris Sarmatiæ regionem incolentibus, qui quotannis, tempore brumali 27. Novembri, velut hiundines & rana, obrigescunt, quasi exanimæ jacentes & redeunte post vere 24. Aprili, denudò reviviscunt, tot mensium intercapedine, sine ullo cibo, perdurantes, cum à *σπέρματι* seu circumstante frigore, omnes totius corporis meatus constipati, ut nihil penitus exhalare queat, calor autem insitus ad interiora profugus, tamdiu concentratus subsistat, dum jubare Solari redeunte, rectiores radios demittente, sulcatus, & poris referatis, à centro ad circumferentiam, revocatus, sua munia obire incipiat.

His adjungenda causa haud potestrema paralytis ventriculi, seu *ἀναισθησία* ac insensibilitas.

Cum enim corporis substantia continuò diffluat, & semper venæ vicinæ sibi propinquis, eliciant materiam, ad instaurationem deperditi convenientem, exin succedit appetentia naturalis, tandem cum ad ventriculum ventum, venæ exinantiæ, è chylo exugentes succum alimentalem, non ferentes morsus molestiam, orificium ventriculi vellitantes, appetitum animale concitant ad cibum capiendum. Cum autem os ventriculi paralyti occupatum, & facultas sensitiva sublata, quo minus famescere & cibum appetere, valeat. Si autem deficiat edendi

edendi cupiditas, nullus venarum
fuetus succedit, nullus appetitus ani-
malis in ventriculo emergit, nec na-
turalis in habitu corporis efflore-
scit, exin nullò opus erit alimento-
rum ingestione.

Si argumentum capiendum ab
exemplis eorum, qui diu abstemii,
in plerisque phlegmaticos redun-
dasse humores, fides historica pro-
bat: quin & Naturæ frigidæ achu-
midæ seu phlegmaticæ, omnium
diutius jejunium, tum in sanitatis,
tum ægritudinis statu, ferant, indu-
bium, cum calor debilior minus
aptus ad digerendum ac resolven-
dum. Et si haud negandum, quin ex
illis abstinentibus reperti, Naturâ
melancholica præditi, ob id cau-

sa non imputanda, humori me-
lancholico, cum melancholici ut
plurimum voraces, propter calidam
Epatis & Lienis intemperiem, citius
æquo, ex chylo, per venas mela-
ricas, succum alliciant & attrahant:
tum etiam, cum in illis accumulati
spiritus acidi vitriolati, attenuantes
& orificium ventriculi stimulant,
ad cibum capessendum, inspellunt.
Accedit, quod Melancholici pitui-
tosus etiam scateant humoribus. Exin
clarefcit, si ulli humori sit assignan-
da causa diuturnæ inediæ, eam acce-
ptam ferendam pituitoso sed pecu-
liari ac singulari modo disposito, ra-
tioni humanæ impervio. Nî fortal-
sis aliquis etiam Genius superveniat,
& sua ludibria exerceat.

OBSERVAT. VII.

*De πνευματικῶν casus singularis, cui sat diu duranti,
hydrops successit,*

DN. Theobardus Pastor Lutzhu-
sanus 62. annorum, complexio-
nis phlegmaticæ, per aliquot menses
πνευματικῶν, pœnè assiduâ salivatione
diu noctuque perseverante, molesta-
tus, cum ipse materiam illam à capi-
te prodire putaret, ego autem ex
ventriculo eam ascendere observa-
rem, cum ἀδύνατον, tantam copiam
intra paucas horas, non unius li-
bræ, aquosorum & pituitosorum
humorum quantitatem exspuendo,

à capite vel cerebro profluere, cum
nec ipse, rem exactius observans,
exin quidpiam descendere sentiret.
Quod autem tam exundans serosæ
& pituitosæ materiæ, diu & noctu
infestantis rejectio, ex ventriculo
proveniat, velut lacuna pituitæ, vel
exin patescit, cum per 2.3. horas à
cibo ac potu ingesto, dum conco-
ctio peragitur, præcedente lipothy-
miâ, copiosior materia sursum con-
tendat, & per os effluat, non conti-
nuò,

T

nuò,

muò, sed sensum & per intervalla, in-
super cibi inappetentia & sitis mo-
lesta.

Consimilem casum ego nunquam
antea vidi, nec in ullius Medici ob-
servationibus consignatum reperi.

Dum causarum investigationi sum
intentus, etsi primà fronte tam mul-
ta salivæ ac sputi generatio, suam ori-
ginem habere, existimari queat, à
vaporibus ex ventriculo humido &
imbecilliore elevatis, & cibariis as-
sumptis indigestis ac corruptis, sur-
sum elatis ac coagulatis, & ad os per
œsophagum evehctis. Etsi ista con-
templatio Rationi consona, sed haud
videtur sufficiens, cum æger pauca
cibaria assumat & vinum sat bonum
hauriat, ut *ἀλογος* tantam superflui-
tatem copiam exin resultare, tan-
dem artificiosa conjectura me eò de-
duxit, ut statuerim materiam illam
aliundè scaturire, & regurgitare ac
restagnare ex vasis hypochondria-
cis, & in ventriculum se insinuare, è
quibus se extorquens, dum effluit,
angustiam & lipothymiam concita-
re solita, & æger ipse præcedentem
horboryguum percipiat. Cum mens
mea speculabunda, ista plausibilia
judicaret, non tamen succurreret
alicujus probati authoris testimo-
nium, vel suffragium, idem sentien-
tis: re ultro citroque pensitata, de-
prehendi Senertum (tract. de Scor-
buto) mihi *ὁμόψυφος* & adstipulan-
tem in Scorbuticis tam copiosæ sali-

vationis causam provenire asseren-
tem, à sero & aquâ illâ, quæ chyli di-
stributioni inserviat, & *ὄχημα τῆς τρο-
φῆς*, vehiculum nutrimenti, ab Hip-
pocr. nuncupata. Illam igitur ma-
teriam à Liene effundi in ventricu-
lum, præsertim per vas breve & ve-
nas vicinas, hac ipsa de causâ, & alios
melancholicos, Screamores & Saliva-
tores esse: quin & hæc causâ ad a-
mussim in illo ægro locum habeat,
indubium arbitror.

Ad molestiam illam abigendam
& humores phlegmaticos cum sero-
sis dimovendos, primò ordinatum
hydromel laxat.

℞. R. Enul. fœnic. Garyo. an. ʒij.
herb. abs. rom. card. b. hyss. meliss.
anth. a. p. j. fol. sen. El. s. s. ʒx. agar. rec.
tro. ʒiij. R. Jalap. turb. al. gumm. an.
ʒij. gal. min. ʒj. sem. anif. ʒij. cum
sind. al. f. sac. pro Mens. hydr.

De quo alternis matutinis quart. ʒ.
sumat. Cujus beneficio licet copiosi
humores serosi & pituitosi evacuati,
sine tamen notabili levamine.

Post præscriptæ pilulæ stomacha-
les bis in septimanâ exhib.

℞. Mas. pil. de succino Craten. ʒij.
Extr. Panchymag. Crollii. ʒj. cum
aq. abs. f. p. 30. pro 2. dof.

Istas commendavit, sibi pluri-
mum contulisse.

Cum aliquando per totam no-
ctem ingenti ventris cruciatu exagi-
tatus, nec exactè de causâ constaret,
doloris sopiendi & evacuandi gra-
tia hoc exhibitum.

℞. Mann. calabr. El. zvi. dif. in jusc. Gall. cochl. 3. cui ad ol. amygd. dulc. rec. ʒiib. M.

Cum magno levamine alvus soluta inspectis excretis, pœnè manipulus exiguarum spinarum pisciculorum, quos præcedentibus diebus comederat & illas unâ deglutierat, depræhensus, exin Sorex ille, tantam torturam inferens, innotuit.

Pro ventriculo corroborando, usus:

Elix. Propr. Parac. gut. 6.7. cum jusc. cal. Gall. vel vino.

Bis in hebdomade tanto cum emolumento, ut lipothymia stomachica recesserit, & major tenacis phlegmatis copia attenuati, per os processerit.

Ordinata tragea singulâ matutinâ cochl. parum super crusta panis albi rosti vino inebriati, usurpanda:

℞. Spec. arom. Garyo. diagal. an. ʒiib. diaxyl. diambr. an. ʒj. Nuc. musc. cinnamo. macis. an. ʒß. sac. fini ʒiij. f. Tr.

Exin cibi fastidium & sitis remissit, sed πρὸς λιγνός restitit, rarius tamen & minori copiâ infestans. Pro parcendis sumptibus, cum Pastorum paganorum reditus sat tenues, experiri placuit ἐπιπέριος exigui precii. ℞. Herb. abs. rom. card. b. saly. a. m. j. macer. in vino, de quo cyathum cal. per aliquot matutinas hausit, id ventriculo plurimum contrulisse animadvertit, πρὸς λιγνός mul-

tum diminuto. Cum querela de abdominis duritie & inflatione, tumore pedum accedente.

Hic pulvis præscriptus cum ʒiib. hydrom. simpl. sumendus. ℞. R. Mech. al. ʒß. crem. Tart. ʒß. f. p.

Copiosa exin cholera vomitu rejecta, & sat magna saburra vitiosorum humorum per alvum excreta, tam facilis erat solutionis, & multum à tam simplici medicamento, levaminis.

Cum abdomen turgidum remaneret cum pedum intumescentiâ, ut hydropis suspicio præ foribus, ordinatum:

Ol. still. fœnic. gut. vi. cum cochl. 2. jusc. Gall. cal.

Multum phlegmatis expectorum & copiosa urina provocata, cum abdominis residentia,

Pro inappetentiâ & sitis molestiâ, ut conjectura rufiduos humores biliosos:

℞. R. Jalap. ʒß. Rhab. El. ʒj. crem. Tart. ʒß. f. p. cum ʒij. hydromel. simpl. exhib.

Ët si vix quadrantis horæ intervallo post assumptionem, vomitus redditum, non minus semihoræ spacio post operari cepit, sursum & deorsum, copiosa biliosorum & serosorum humorum excretio subsequuta, non tam vi medicamenti, sed redundantia corruptorum humorum, irritata Natura, exin tumor ventris refedit, sed nullam constan-

tiam præstitit, quin ob resitantem
 xxxxxxxxxxxx viscerum secundæ con-
 coctioni inservientium, vitiosi hu-
 mores repullulantes, abdominis &
 pedum intumescantiam denuò con-
 citarint, indubia hydropis præludia.

Sed cum æger sibi visus commo-
 dius habere, Ulmâ discedens ad suam
 parochiam se recepit, suo munere
 aliquandiu functus, at tandem asciti-
 cus evasit, abdomine, scroto, pedi-
 bus, indies magis intumescantibus.
 Cum illius uxor 14. dierum spacio
 exacto, Ulmâ rediens id mihi signifi-
 ficasset, & opem medicam implo-
 rasset, cui respondi, animum meum
 promptum ac benevolum ad feren-
 das suppetias, sed non esse in Medici
 manu Naturam & morbum, ad
 nutum habere obsequentem, cum
 ultra 26. annorum decursum mea o-
 perâ, usus in multis gravissimis pa-
 thematis, semper exoptato successu,
 sed jam instare fatalem ex hac vitâ
 migrandi terminum, cum hætenus

in rem accommodata administrata
 remedia, morbus tamen tam contu-
 max non cessaret, etsi symptomata
 aliquoties remissiora visa, exin ar-
 guendum, viscera interiora corru-
 pta, vel hecicâ intemperie affecta,
 ut nulla restitutionis spes residua.
 Mihi dolori, tantam pervicaciam
 morbi, ut auxilium ferre haud sit in
 meâ facultate, si abnuat fidem meo
 prognostico, per me sit liberum, a-
 liorum experiri consilia. Exin à me
 discedens ad maritum reversa, meam
 sententiam exposuit, & cujusdam
 pagani Balneatoris operam adhi-
 buit, qui cum illum curandum susce-
 pisset, & quendam pulverem pur-
 gantem obtulisset, eo tertiâ vice as-
 sumpto, eodem die, quo accepit, in
 hypercatharsin incidit, & aquosis
 humoribus in copiâ proruentibus,
 derepentè ac inopinatò, per resolu-
 tionem spiritum vitalium, absque
 ullo roncho, expiravit.

De Hydropè,

OBSERVAT. I.

De Hydropici ascitici defuncti, casus peculiaris & rarissimus.

Um Reverend. & cele-
 bratis. Theologus Dn.
 D. Conradus Theodo-
 ricus, Superintendens

Ulm. per aliquot annos fa. cocele te-
 sticuli dextri affectus, cum tumore
 pedum, tandem supervenit asthma,
 cui successit hydrops ascites. Etsi tri-
 ga Me-

Lang. Epi. a. ʒj. fac. cand. al. ʒij. M. DEO sit laus inspiranti talia re-
 ꝛ. Sp. diamb. diamof. d. diaxyl. an. media, quæ repentinam attulere sa-
 ʒij. conf. alker. ʒj. ol. stil. macis. succ. lutem.
 a. gut. ʒ. fac. in aq. ros. & laudiff. ʒ4.
 f. R.

De morbis infimæ regionis, seu abdominis,

De ventriculi imbecillitate,

OBSERVAT.

*Remedium singulare ex Bals. fœnic. si causa frigida
 & flatulenta.*

IN ventriculi affectibus à causa frigidâ & flatulenta concitatis, Balsamus fœniculi juxta descript. Dn. hunc Balsamum præ omnibus aliis ordinatis, sibi contulisse prædicabat. ꝛ. Bals. fœnic. ʒj. ol. macis. gut. D. Hortii, suo merito est commendandus. Quædam fœmina primaria ʒ. M. pisi mag. cum jus. cal. vel plus.

OBSERVAT. I.

De dolore immensi ventriculi,

Um Nobiliss. ac Strenuus Dn. Gallus à Teuffenbach / in Styriâ superiori, immenso dolore ventriculi torqueretur, aliis frustraneis, cum animadverterem corpus plethoricum, & Naturam melancholicam, conjectura dum quærela de ardore, ne subsit inflammatio, venam aperendam consulo, obsequium præstitum, exin dolor, instar incantamenti, ilicò conquievit, nec opus erat aliis præidiis. Exin etiam perspicuum, quantum momenti conferrat causæ morbificæ cognitio.

OBSERVAT. II.

De dolore circa regionem ventriculi punctorio,

UXor Dn. Michaelis Clausii Ulm. dolore punctorio circa regionem mercatorii ordinis conquesta de ventriculi, præsertim si anhelitus trahen-